

Séta

ma este illatot lehelt a szél
 s a virágporos uton csillagszirmu
 virággyerekek hancuroztak
 látod szines lett tőlük az aszfalt

s a virágporos uton ifjak
 lendültek előre - kéz a kézben
 holnaplátó szemükből
 folyt a nevetés fénye
 homlokukról letörölték
 szombat esti kézzel a gond hinárljait
 de bőrükre kis kérdőjeleket rajzoltak
 a majdleszvalahogy-gyal holnaputánig
 félretett válaszáért rimánkodó kérdések

éreztem, lógok a világ szájában
 mint kölyökmacska az anyjájában
 az éles fogak nem mélyedtek bőrömbe
 puhán szorítottak, hogy ki ne szakadjak
 a kozmikus semmibe
 szerettem volna elmotyogni, elbeszél
 kiáltani hogy most jó a világban
 - de hallga' csak kis bolond poéta
 vigyázz gonosz füle van a szélnek

pedig ma illatot lehelt a szél
 s a virágporos uton csillagszirmu
 virággyerekek hancuroztak
 látod szines lett tőlük az aszfalt

Dobozi Eszter